

KPml

bryter sammen foran
øynene våre

eller

historien om ei varsla
grunnstøting

*) Utslag av sjølironi

Innhold

Hvis ikke idealisme, hva da?	4
Siste sprell fra Revolusjon?	6
Disse forbanna maoistene	7
Hvem er organisasjonssjåvinister?	8
Sverdet er Lenins lære	10
Egg eller stein	11
Historias dom – «vi venter med frydefullt gru!» – eller skaper vi deler av historia sjøl?	12
Langhalm og vassgraut	12
Pikken på bordet eller katta ut av sekken?	13
Brev til Noregs Kommunistiske Studentforbund, 4. april «Hvorfor er det politiske grunnlaget for KPml feil og i sterk motsetning til det politiske grunnlaget til NKS?.....	14
Sluttord	18

**KPml bryter sammen foran øynene våre
eller
historien om ei varsla grunnstøting**

KPml har på nytt gått ut og kommet med et offentlig angrep på Tjen folket. Forrige gang dette skjedde, etter KPml-seminaret i juni, valgte vi å ikke svare. Vi er grunnleggende uenig med KPml på flere områder, men vi veit at det er bra folk der. Vi ønska derfor ikke å grave djupere grøfter mellom dem og oss enn helt nødvendig.

Den samme holdninga har ikke samordningsutvalget(SU) i KPml. I intervjuet med Kjell Arnestad som ble offentliggjort på KPmls nettsider 30. oktober, viser de at de nå ønsker å legge ansvaret for egen fiasko på Tjen folket. Vi ser på dette intervjuet som en offisiell uttalelse fra SU.

Vi legger derfor offentlig fram noen av våre vurderinger av KPml for første gang.

Hvis ikke idealisme, hva da?

Vi vil ta utgangspunkt i intervjuet med Kjell Arnestad(KA).
Han svarer på følgende spørsmål:

«– Så KPml ble startet med idealistiske forventninger?

– Nei, det er jeg ikke enig i. Men mange av oss har nok undervurdert de sosiale bindingene og vanens makt blant mangeårige akp-ere som fortsatt regner seg som kommunister. Og vi har kanskje undervurdert virkninga av en såpass langvarig ideologisk degenerering som den som AKP/RU har gjennomgått. Men vi har aldri trodd at det er gjort i ei hånd vending å gjenreise et kommunistparti i Norge.

Her snakker KA mot bedre vitende på tre punkter:

– Han har sjøl vært medlem av AKP til siste og bitre slutt, men han evna ikke på noe tidspunkt å bygge opp en opposisjon mot nedleggelsen av AKP. Han samla ikke noen folk for å jobbe mot dette, han laga ingen dokumenter mot nedleggelsen, han agiterte heller ikke på de interne diskusjonslistene mot nedleggelsen av AKP. Han er altså sjøl et glimrende eksempel på: «de sosiale bindingene og vanens makt blant mangeårige akp-ere som fortsatt regner seg som kommunister». Når han ikke klarer å se dette hos seg sjøl, hvordan skal han da forvente at så mange andre skal klare å bryte ut av dette?

Vi angriper ikke KA grunnleggende for dette. Vi aksepterer at det var en vanskelig posisjon å være kommunist i AKP de siste årene, vi veit at en del kommunister i AKP var glad for at AKP ble nedlagt, at det ga muligheter for å begynne med blanke ark, vi ønsker dem velkommen til å ta kontakt med Tjen folket. Vi kritiserer derimot KA for ikke å innse at nøyaktig de samme forholdene som gjorde at han ikke tok opp kampen, var tilstede hos andre i AKP, det fantes altså ikke noe grunnlag for noe stort utbrudd hos de gamle AKP'erne.

KA sier:

”Og vi har kanskje undervurdert virkninga av en såpass langvarig ideologisk degenerering som den som AKP/RU har gjennomgått.”

Dette står i motsetning til det han har uttalt i andre sammenhenger, der har han vært klar på at dette var situasjonen. Vi siterer fra NKS svar til Tjen Folket, et svar vi fikk i april, dette svaret er ført i pennen av KA og skulle derfor være ei god kilde til kunnskap om hans vurderinger, han skriver:

“KA/NKS: Det er so mange galne tankar i tidlegare Akp-arars medvit, både om politikk og organisering, at det er heilt naudsynt å kunne ta eit oppgjær med det som ikkje er i tråd med revolusjonær politikk og teori. Og ikkje minst er dette det store høvet til å få innført att eit demokratisk partiliv. Mykje av det vi meiner har vore gale med Akp,er

ikkje noko som har oppstått av seg sjølv dei siste ti åra.”

Som vi ser, det som KA var helt klar på i april, blir i slutten av oktober lagt fram som en overraskelse og som en begrunnelse for hvorfor KPmlprosjektet går så dårlig.

KA sier:

“Men vi har aldri trodd at det er gjort i ei hånd vending å gjenreise et kommunistparti i Norge.”

Dette er nøyaktig det motsatte av hva som er blitt lagt fram av vurderingen på våren/sommeren i år. Da skulle partiet dannes denne høsten eller til vinteren. På seminaret som ble holdt i Oslo i begynnelsen av juni ble det sagt at folk vil strømme til når det kommunistiske partiet først var danna. Vi har i liten grad kommentert akkurat denne biten tidligere, vi har mest blitt lat-termilde. Vi har undra oss over at godt voksne folk har såpass lite kontakt med virkeligheten. Allerede nå, sju måneder etter at KPml ble danna, har denne målsettingen brutt fullstendig sammen.

Siste sprell fra Revolusjon?

KPml bærer preg av å være det siste forsøket fra Revolusjon på å komme på offensiven. Revolusjon har gjort en rekke forsøk på å komme i kontakt med andre kommunister, de har sendt folk inn i NKP uten suksess, de har laga tidsskrift sammen med medlemmer i AKP og NKP (den kom med to utgaver og ble kalt Kommunistisk forum), uten at dette har gitt resultater. De har flere ganger henvendt seg til Tjen folket uten at vi har ønska å opprette noe fast partnerskap med dem.

Revolusjon ble danna for 20 år siden, da hadde de 6 medlemmer, nå har de 4.

Vi skriver ikke dette fordi vi undervurderer problemene med kommunistisk organisering i Norge, men for å vise at Revolusjon er ei gruppe som ikke har løst noen problemer knytta til

spørsmålet om kommunistisk organisering i Norge de siste 20 åra. Tvert om, deres medlemstall og aktivitet har minka, nå har de begynt å bli pensjonister.

Disse forbanna maoistene

KA svarer på følgende spørsmål:

«– På seminaret dere inviterte til i juni, valgte folk fra gruppa Tjen Folket (TF) å si takk for seg og starte på sitt eget prosjekt. Det har vel ikke akkurat bidratt til enhetsprosessen?»

– Det har du helt rett i. Vi har fra første stund beklaget at TF valgte å kjøre det vi oppfatter som en organisasjons-sjåvinistisk kurs, åpenbart fordi de ikke fikk tilslutning til sitt mantra om hvilke bilder som skal henge på veggen. Det at TF i utgangspunktet har bestemt seg for å kjøre et eget partibyggingprosjekt, og nå kaller seg partiforberedende organisasjon – riktignok uten program eller vedtekter – er til stor skade for en enhetsprosess. For antikommunister på og utenfor venstresida er det sjølsagt gunstig at det i frustrerte eks-AKP-eres øyne tilsynelatende eksisterer to alternative partiforberedende prosjekter. Vi mener at ansvaret for denne situasjonen ligger hos TF, ikke hos KPml. Tida som kommer, vil nødvendigvis bringe de nødvendige avklaringene – en enhetsprosess er også en kamp mellom ulike linjer og standpunkter. For oss virker det som om TF ønsker å gjenreise et AKP anno 1980-tallet. Det er ikke forlokkende for oss.»

Inn i varmen, eller var det ut eller var det dårlig hukommelse?

Her er det også mye å gripe fatt i, til og med spørsmålet bygger på påstander uten kontaktpunkter med virkeligheten. Vi i TF valgte ikke på seminaret å si takk for oss. TF var aldri ønska som en del av prosessen og vi har heller aldri tatt del i prosessen rundt KPml. Revolusjon har kjørt denne taktikken sjøl om de var

klar over at vi er ei mye større gruppe enn dem, Revolusjon veit godt at vi finnes.

Vi kan vel ikke si takk for oss når vi aldri verken har vært invitert inn i varmen eller har vært innendørs hos KPml. Det er jo heller slik at vi med nød og neppe fikk være med på det åpne seminaret som KPml holdt. Har KA allerede glemt e-postene som gikk mellom oss kort tid før seminaret? Siden han tydeligvis har dårlig hukommelse kan vi jo sitere:

«> Date: Thu, 31 May 2007 21:21:33 +0200> From: *kontakt@kpml.no*> Subject: RE: kpml: Partiseminar> To: *xxxxxx.xxxxx@hotmail.com; henrik@tjen-folket.no*> >

Vi vilpresisera at seminaret ikkje er eit ope seminar. Dei som deltek, gjer det som einskildpersonar, og ikkje som representantar for nokon organisasjon, og gjer det av di dei stør politiske grunnlaget for KPml. Om de i TF no har kome til at det er eit godt grunnlag, er ikkje noko betre enn det. Sidan det i so fall er ein ny situasjon, stadfest ynsket om å koma, so sender vi evt. oppmøteinfo. Vh Kjell»

Bærer denne e-posten preg av at TF var en del av prosjektet KPml på noe vis? Ethvert oppegående menneske vil lese dette som et bevis på det motsatte.

Da vi nekta å godkjenne en politisk plattform som vi aldri har vært invitert til å diskutere, ble nødløsningen for KPml å dele seminaret i to, slik at de fikk skilt klinten fra hveten. Hva som var klint og hva som var hvete kan jo diskuteres. Men vi veit at det er hvete som kan spire, mens klinten ikke kan det.

Hvem er organisasjonssjåvinister?

KA uttaler friskt:

«– Det har du helt rett i. Vi har fra første stund beklaget at TF valgte å kjøre det vi oppfatter som en organisasjonssjåvinistisk kurs, åpenbart fordi de ikke fikk tilslutning til sitt mantra om hvilke bilder som skal henge på veggen.»

KA anklager her TF for å være organisasjonssjåvinister, dette gjør han etter at Revolusjon og NKS, uten å konsultere noen andre, uten å kontakte noen andre, inkludert TF, danner KPml og lukker denne som organisasjon. Når vi påtaler at dette har skjedd og sier at dette ikke er en korrekt måte å gå fram på så er det vi som er organisasjonssjåvinister?

Lille speil på veggen der, hvem er vakrest i verden her?
Han med vorta eller han med barten?

KA reduserer de ideologiske forskjellene til å være "hvilke bilder som skal henge på veggen", dette er kanskje ment som en vittighet fra hans side. Vi er derimot mer tilbøyelige til å holde oss til Lenins ord om klarhet, klarhet og atter klarhet.

I samtaler med NKS og på seminaret til KPml 2. juni har vi sagt at vi ønsker å slå oss sammen med alle andre kommunister i Norge, men at vi har to krav, det første er: Denne organiseringa skal bygge på marxismen-leninismen-maoismen (mlm). Vi mener at mlm er det skarpeste redskapet i arbeiderklassens verktøyboks. KA flåser dette bort med å redusere dette til et spørsmål om hvem vi har bilder av på veggen. Vi fatter ikke at flertallet i NKS kan akseptere at KA på denne måten trør på det politiske grunnlaget til NKS. NKS er en liten organisasjon, men er det å være liten det samme som at en ikke skal ha respekt for det en står for?

Hvem var først?

Kan en ta copyright på organisasjonsbygging?

KA uttaler videre:

«Det at TF i utgangspunktet har bestemt seg for å kjøre et eget partibyggingprosjekt, og nå kaller seg partiforbere-
dende organisasjon – riktignok uten program eller vedtek-
ter – er til stor skade for en enhetsprosess.»

TF har ikke bestemt seg nå mer enn tidligere for å kjøre et eget

partibyggingssprosjekt. I flere år har vi jobba for kommunistisk organisering, vi har drevet studier, jobba sammen med folk, prøvd å kombinere teori og praksis, rett og slett prøvd å knekke kodene for kommunistisk organisering i Norge i dag.

Vår målsetning har lenge vært klar, vi ønska å bygge ei kjerne med folk som var kommunister og som evna å organisere folk rundt seg og fostre andre til å bli kommunister. Når vi hadde det, kunne vi sette oss nye og djervere mål. Uten ei slik kjerne med kommunister er snakk om partibyggende prosjekt ikke noe mer enn nettopp det – snakk.

Sverdet er Lenins lære

KA trekker fram: «riktignok uten program eller vedtekter». Vi har ingenting mot verken vedtekter eller program, for tida arbeider vi med et prinsippprogram, men vi tar ingen sjølkritikk fordi vi ikke har prioritert dette tidligere. Vi tror at folk skaper programmer, ikke motsatt. Felles praksis og studier gir grunnlag for framgang, ikke programdiskusjoner.

De som leser sidene våre vil se at vi gjennom årene har uttalt oss om en rekke forhold, de som har fulgt den interne debatten i Rødt/RV vil se at vi har tatt skarpe og konkrete standpunkt til en rekke små og store saker der. Hvor har KA og KPml vært i den aktuelle og løpende debatten mot revisjonisme og sosialdemokrati i Rødt/RV?

Mikrofly og anna

Vi får nå fra mange hold påstander om vår store innflytelse. Fra Mikroflyseksjonen i Norges Luftsportforbund, får vi høre følgende:

«Dato: 04 Oct 2007

Problemet i DN(Direktoratet for naturforvaltning) (og også på fylkesmennenes kontorer) er at de som nå er ansatt der var unge «kadere» i AKP-ML på slutten av 70-tallet. Disse mennskene utfører nå de ordrene de den gang fikk av

sine overordnede. Flertallet av dem er i dag organisert i en organisasjon som kaller seg «Tjen-Folket» og noen i det nystiftede partiet Rødt. Dessverre er det stadig også en del yngre mennesker med store indre konflikter som slutter seg til disse «trosretningene». Disse menneskene nærer et oppriktig hat mot enhver frihet og aktiviterer som gir en individuell følelse av frihet, slik som for eksempel flyging. Miljø og støy er bare et alibi for deres egentlige mål. Her kan dere se hvilket grunnsyn disse menneskene har; <http://www.tjen-folket.no/mvh>. Per»

Internt i Rødt blir TF nå holdt ansvarlig for at Rødt ikke utvikler seg i retning av et kommunistisk parti. På samme måte får vi høre fra KA at vi «er til stor skade for en enhetsprosess».

Det finnes et gammelt ordtak som heter «Som man reder så ligger man».

KA har tilsynelatende gått den veien som Revolusjon har staka opp for han, han har kasta Mao på sjøen og gått med på at Stalin er en større teoretiker enn Mao. Han har trodd på Revolusjons teser om at når kommunistpartiet er rigga opp kommer folk til å strømme til partiet, han unnlot i mange år å reise opposisjonen i AKP, han og organisasjonen hans NKS har unngått å ta kontakt med den organisasjonen som har det samme politiske grunnlag, nemlig TF.

Egg eller stein

Hva lærte Mao oss om motsigelsene, lærte han oss at det er mot-sigelsene i tingen som avgjørende eller at det er de ytre forholda som avgjør? Er KPml et egg eller en stein? Dersom vi mener at Mao hadde et avgjørende poeng her, blir vel svaret enkelt?

Fra TFs side har vi fortsatt å arbeide på samme måte som tidligere, vi har snakka grundig med folk, forent oss med dem i politisk arbeid, skapt situasjoner der vi gjensidig er avhengig av hverandre, diskutert mye og kommet fram til mye.

Av disse grunnene finner vi det hult når KA uttaler:

«Vi mener at ansvaret for denne situasjonen ligger hos TF, ikke hos KPml»

Vi mener at vi har dokumentert at slik er det ikke. Det er to grunner til at TF ikke er en del av KPml, vi er helt bevisst fra Revolusjons side holdt utenfor og vi er ikke enig med Revolusjon om hvilket grunnlag kommunistisk organisering skal bygges på. Vi bygger ikke på et grunnlag der Mao står på B-lista eller må kjempes inn.

Historias dom – «vi venter med frydefullt gru!» – eller skaper vi deler av historia sjøl?

KA sier til slutt i dette avsnittet:

«Tida som kommer, vil nødvendigvis bringe de nødvendige avklaringene – en enhetsprosess er også en kamp mellom ulike linjer og standpunkter. For oss virker det som om TF ønsker å gjenreise et AKP anno 1980-tallet. Det er ikke forlokkende for oss.»

TF mener at enhet-kamp-enhet er en utmerka metode for å søke enhet mellom kommunister. En helt nødvendig forutsetning for at denne metoden skal være vellykka er at en holder seg til påstander som i rimelig grad kan dokumenteres. Hva er dokumentasjonen bak påstanden om at vi finner 80-tallet spesielt forlokkende?

Vi har tidligere fra noen blitt anklaga for å ønske oss tilbake til AKP(m-l) på 70-tallet, nå blir det påstått at det er 80-tallet vi er forelska i. Vi skal innrømme at 70-tallet var bedre for AKP (ml) enn 80-tallet, men vår målsetting er å skape kommunistisk organisering som drar til seg vanlige folk i Norge i dag – ikke å dyrke nostalgi.

Langhalm og vassgraut

På slutten av intervjuet kommer en langt avsnitt med lite å bite i for sultne kommunister. Det er mest erklæringer om hvor utmerka alt går på tross at den gamle målsettingen om å danne kommunistparti denne høsten eller rett etter årsskiftet er forlatt og om hvor viktig politisk praksis er:

«Mest av alt er vi interessert i å drive praktisk politikk og organisering og diskutere det som er relevant i dagens klassekamp, ikke drive diskusjoner for diskusjonens skyld.»

Til det første må vi si at vi ikke tror at KPml noen flere ganger kommer til å konkretisere når dannelsen av kommunistpartiet vil skje. For det andre er innholdet i sitatet om praktisk politikk diametralt motsatt av hva som har vært grunnlaget for KPmls eksistens fram til nå, nemlig at først må en få til en ideologisk avklaring i forhold til hva kommunistene skal stå for, så kan en gå ut i hverdagen og bruke denne. Hvor ble det av den prinsipielle og grunnleggende kritikken av TF fordi vi ikke har noe vedtatt prinsippprogram? Hørte noen den singlende lyden av glass som knuses?

Pikken på bordet eller katta ut av sekken?

Vi tror at katta i sekken slapp ut litt tidligere i intervjuet med KA, vi siterer:

«Det kan være riktig å jobbe innafor Rødt som en front, men for å drive et godt kommunistisk arbeid i et «masseparti» av denne typen, er det avgjørende å være organisert kommunist utenfor og uavhengig av Rødt.»

Dette er nye toner fra KPml, fram til nå har det verset som har vært sunget vært slik: Ut av Rødt – kommunistpartiet må dannes nå! Nå skal derimot KPml gjøres lekkert for de kommunistene som framdeles er igjen innenfor Rødt, de skal få tilbud om å kunne kalle seg kommunister med god samvittighet, slik som gamle Kommunistisk Arbeiderforbund som var på gata med den Røde Arbeideren hver første mai i Oslo i mange år.

Vi vil understreke at vi fra første stund har vært helt klar i kritikken mot det politiske grunnlaget til KPml. 4.april sendte vi dette brevet til Noregs Kommunistiske Studentforbund (NKS):

Oslo, 4. april

Til
Noregs Kommunistiske Studentforbund

«Hvorfor er det politiske grunnlaget for KPml feil og i sterk motsetning til det politiske grunnlaget til NKS?

Vi i Tjen Folket – ei marxistisk-leninistisk gruppe har gjennomgått det politiske grunnlaget for KPml. Vi mener at dette grunnlaget er feil på viktige og avgjørende punkter.

Vi vil understreke at det trengs enhet mellom kommunister og at det å skape dette er et spørsmål av største betydning. Vi er derfor for å kaste over bord alle motsigelser som ikke er viktige, snu alle steiner som er nødvendige og legge bort alle personmotsigelser som måtte ha oppstått i nær eller fjern fortid.

I vår kritikk av KPmls grunnlag legger vi størst vekt på følgende punkter:

Hvor går hovedmotsigelsen i verden – hvordan beskriver vi verden?

I KPml/Grunnlag(KPml/G) står det følgende:

«Samfunnet deler seg mer og mer i to leire, der arbeiderklassen og borgerskapet står mot hverandre. Kapitalismen fører med seg undertrykking av kvinner, undertrykking av nasjonale og andre minoriteter, rasisme, og utbytting av fattige land. Den grunnleggende motsetningen går likevel ikke her, men mellom arbeiderklassen og borgerskapet.»

Den grunnleggende motsetningen går likevel ikke her, men mellom arbeiderklassen og borgerskapet. Den grunnleggende motsigelsen må her forstås som hovedmotsigelsen, ingen andre plasser i KPml/G blir det lansert noen andre forslag til alternativ hovedmotsigelse. Dette viser at KPml/G gir uttrykk for at det i hele den kapitalistiske epoken finnes én fast grunnleggende motsigelse. Dette kan ytterligere begrunnes ved å vise til følgende setning i KPml/G:

«Det internasjonale proletariatet og de undertrykte folkenes anti-imperialistiske frigjøringskamp er arbeiderklassens strategiske reserver.»

Det internasjonale proletariatet og de undertrykte folkenes anti-imperialistiske frigjøringskamp blir utpekt til støttespillere for den stadig skjerpa kampen som arbeiderklassen og borgerskapet fører mot hverandre i Norge. Arbeiderklassen i den utvikla delen av verden er revolusjonens spydspiss, med andre ord. Vi er uenige i en slik beskrivelse av virkeligheten, den konkrete analysen av den konkrete situasjonen er kjerna i marxismen, ikke gjentakelser av dogmer. Vi mener at arbeiderklassen i Norge har viktige kamper å føre og viktige klasseinteresser å forsvare, men vi mener ikke at Norge kan beskrives som et samfunn der arbeiderklassen og borgerskapet mer og mer står mot hverandre, i den epoken vi nå er inne i. Vi mener videre at hovedmotsigelsen i verden går mellom imperialismen med USA i spissen og de folk som blir utsatt for imperialismens overgrep. NKS har formulert det slik i sin politiske plattform:

«Det viktigaste skiljet i verda går mellom monopolkapitalen i dei imperialistiske stormaktene på den eine sida og folka i den tredje verda på den andre.

Vi ser ingen forskjell på det som vi mener og det som NKS mener. Dette innebærer ikke at vi mener at vi bare skal fokusere på hovedmotsigelsen, vi mener at kommunister har som hovedansvar å utvikle motstand mot kapitalismen i sitt eget land, deriblant i den klassen som har den skarpeste motsigelsen til borgerskapet, arbeiderklassen.

Stalin – en større teoretiker enn Mao?

I KPml/G står det følgende:

«Marxismen-leninismen, slik den er utarbeidet og videreutvikla av i første rekke Marx, Engels, Lenin og Stalin,...»

Med andre ord, Stalin er en større teoretiker enn Mao. Vi er dypt uenige i en slik vurdering, vi mener at Mao har levert betydelige bidrag til marxismen-leninismen på i alle fall disse områdene:

- Militærpolitikk – folkekrig
- Filosofi – dialektikken
- Ledelse – masselinja – praksis
- Kritikken av revisjonismen
- Kritikken av Stalin
- Betydning av revolusjoner i den tredje verden

Vi mener at det å skulle arbeide som kommunister uten å bruke det som Mao har utvikla er å gi fra seg viktige redskaper for å forstå og endre verden.

Vi er derfor helt på linje med NKS når de skriver i sine vedtekter:

«Noregs kommunistiske studentforbund er ein organisasjon som byggjer på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenking,...»

Vi mener at disse to punktene er nok til å slå fast at KPml/G ikke er det rette grunnlaget for kommunistisk enhet, vi mener grunnleggende at kommunistisk enhet skal bygge på politisk enhet på grunnlag av m-l-m.

Vi har også annen kritikk av KPml/G:

· «Arbeiderklassen er den eneste revolusjonære klassen.» Med andre ord, fattigbøndene i Nepal er ingen revolusjonær klasse?

· Vi mener at hele KPml/G er prega av tung mekanisk retorikk

· I KPml/G og i de andre dokumentene som er lagt ut på kpml.no er det lagt vekt på åpenhet og betydningen av å samle alle marxist-leninister. Dette er bare ord, hvis en ser på realitetene så er det motsatte som er tilfelle. Prosessen er lukka fra begynnelsen av, en ledelse er etablert, vedtekter er laga, hvis en skal bli medlem så må en godkjenne det politiske grunnlaget, bare medlemmer kan endre det politiske grunnlaget.

· Blant de som burde være med på kommunistisk organisering

er det over 95 % som er maoister, som kommer fra den norske m-l bevegelsen, det som ble AKP(m-l).

Vi i Tjen folket er villig til å diskutere mange ting, men det er to ting vi ikke kommer til å inngå kompromiss på:

- M-l-m – vi kommer aldri til å gå med på at Stalin er en større teoretiker enn Mao. Vi kommer aldri til å gå inn i en politisk organisering der Mao er på b-lista, der det er en privatsak å studere Mao og en må kjempe for å få han på en studieplan. Vi ber alle maoister om å støtte dette standpunktet.

- En kommunistisk organisering må bryte med de arbeidsmetodene som f. eks AKP har hatt de siste årene. Kommunister må konsentrere kreftene sine, arbeide tett sammen og arbeide tett med folk på noen avgrensa kampområder.

Kapitalismen og imperialismen ligger som en tung bør på folkets rygg - la oss begynne å grave bort fjellet!

Vi mener at det er godt politisk grunnlag for å slå sammen våre krefter, vi mener at det bør skje raskt!

Vi mener at en kommunistisk offensiv nå er viktig!

Med kameratslig hilsen

Henrik Ormåsen – sign

Talsperson for Tjen Folket – ei marxistisk-leninistisk gruppe»

Sluttord

Til slutt vil vi poengtere at det å opprettholde en organisasjon med navnet Tjen folket ikke har noen egenverdi for oss. Vi er villige til å slå oss sammen med alle på grunnlaget av de prinsippene som vi trakk opp i brevet av 4. april.

Å hakke på folk fordi vi tidligere har hatt motsigelser har heller ingen egenverdi for oss, tvert imot, vi veit at det finnes utmerka folk, tilhengere av mlm, som vi burde forene oss med.

Vi er klare til alle typer samtaler. Vi ber alle kommunister om å prioritere sine slag, holde fast på de avgjørende politiske prinsippene og legge alle underordna og personlige motsigelser bort.

Fram for enhet på marxismen-leninismen-maoismens grunn!

Fram for kommunistisk organisering!

Fram for proletariatets diktatur!

KPml bryter sammen foran øynene våre

eller

historien om ei varsla grunnstøting

KPml har på nytt gått ut og kommet med et offentlig angrep på Tjen folket. Forrige gang dette skjedde, etter KPml-seminaret i juni, valgte vi ikke å svare.

Vi er grunnleggende uenig med KPml på flere områder, men vi veit at det er bra folk der. Vi ønska derfor ikke å grave djupere grøfter mellom dem og oss enn helt nødvendig.

Den samme holdninga har ikke samordningsutvalget (SU) i KPml.

I intervjuet med Kjell Arnestad som ble offentliggjort på KPmls nettsider 30. oktober, viser de at de nå ønsker å legge ansvaret for egen fiasko på Tjen folket. Vi ser på dette intervjuet som en offisiell uttalelse fra SU.

Vi legger derfor offentlig fram noen av våre vurderinger av KPml for første gang.

